

har i Fællesstyrelsen Repræsentanter for forskellige Anskuelser, de er valgt af Fællesmødet, saa skulde vi dog nok kunne føle os repræsenteret af dem, selv om de ikke er lige fra vort Distrikt.

Karen Fogh: Vil man have mere Indflydelse ude omkring, kan man jo gøre Brug af de løse Mandater.

Magda Andersen: Jeg er lidt misstemt over den Maade, man her modtager vore Udtalelser paa. Det skulde være en saglig Forhandling, hvor man frit kunde udtale sig, uden at man fra anden Side blev fornærmet.

Erna Kjeldskov syntes, det var vanskeligt for Fællesstyrelsesmedlemmerne at rejse ind oftere, end de gjorde. Man har jo sit daglige Arbejde at passe, og har man Erhverv, kan man ikke stadig faa fri. Det er ogsaa økonomisk umuligt, for vi kan ikke sætte Kontingentet op.

Der er et andet Spørgsmaal: Vore smukke, kostbare Distriktsfaner! Hvorledes skal vi bære os ad med dem, hvis Distrikterne ændres nu.

Hulda Pedersen fandt, at det økonomiske Offer, der maatte bringes, var ganske urimelig stort i Forhold til det, man troede at opnaa.

Dagmar Nielsen ønskede sig helst fritaget for at indlede Spørgsmaalet.

Fællesstyrelsen fastholdt, at Fru Dagmar Nielsen som Udvalgsformand var Indleder.

Som Medlemmer af Valgstyrelsen valgte Fællesstyrelsen
Martine Bjørneboe og Sine Veilgaard.

Anna Koch Schiøler spurgte, om hun som sædvanlig maatte være Overprotokolfører med Hjælp af Kontorassistenten.

Fællesstyrelsen tog med Tak herimod.

Det politiske Arbejde.

Dagmar Nielsen gjorde kort Rede for sin Indledning.

Mandag. Nedlæggelse af Krans paa Mathilde Fibigers Grav.

Aarhus Kredsen havde sørget for en Krans med signerede Baand.

Det foresloges at bestille endnu en Krans, som kunde nedlægges af Formanden.

Valgene.

Eli Møller ønskede ikke at modtage Genvalg. Hun var Fællesstyrelsens Alderspræsident, og da hun ikke kunde faa Tid til at deltage i det egentlige Fællesstyrelsesarbejde, ønskede hun ikke at optage en Plads i Fællesstyrelsen. Der var andre Omraader, hvor hun havde Lejlighed til at gøre en Indsats kvindesagligt. Men hun vilde iøvrigt altid være rede til at hjælpe D.K.

Heller ikke Fritze Teisen kunde blive i Fællesstyrelsen, da Sygdom gjorde, at hun maatte spare paa Kræfterne.

Barnets Retsstilling.

Der var Mulighed for, at Else Enekjær vilde lade dette Punkt udgaa, dersom Spørgsmaalet kunde drages frem under Diskussionen med Steincke.

D.K.s Historie.

Erna Kjeldskov syntes, det var saa nødvendigt, at D.K.s Historie blev udgivet igen. Den savnedes haardt, og Fortsættelsen maatte skrives, mens der endnu var nogen, der havde gennemlevet Begivenhederne. For at faa en økonomisk Basis for Udgivelsen maatte Kredsen paa Forhaand binde sig til at aftage nogle Eksemplarer, f. Eks. 1 pr. 50 Medlemmer.

Formanden

støttede Forslaget om at faa Historien ført videre og trykt paany. Fru Lemche var blevet spurgt, men havde bestemt nægtet at skrive Fortsættelsen; hun vilde ikke skrive sin egen Historie.

I Anledning af en Meddelelse i Berlingske Tidende: Nu skal Kvindesagens Historie skrives - havde Fru Lemche senere i et Brev til Formanden foreslaaet at optrykke 40 Aars Historien samt henstillet, at D.K. ikke stillede sit Arkiv til Raadighed for udenforstaaende.

Fru Lemche havde sikkert misforstaaet denne Meddelelse; det var ikke D.K.s Historie, det drejede sig om.

Erna Kjeldskov var overrasket over denne Meddelelse om Henvendelsen til Fru Lemche, da hun netop vilde have foreslaaet Fællesmødet enstemmigt at opfordre Fru Lemche til at skrive Fortsættelsen.